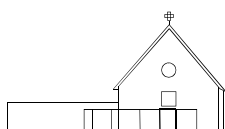

ANDRA TIMOTEUSBREVET

INNEHÅLL

Bakgrundsstudium	3
Timoteus - Biografi	6
Gosticism - Docketism	7
Löpande kommentar	9
Sammanfattning	18

INNEHÅLL

Bakgrund	3
Timoteus	6
Gnosticism	7
Löpande kommentar	9
I. Överföring från tidigare generationer (2Tim 1:1-5)	9
II. Förvalta arvet - Guds evangelium (2Tim 1:6-2:7)	9
III. Bevara arvet - Guds evangelium (2Tim 2:8-3:17)	11
IV. Sprid arvet - Guds evangelium (2Tim 4:1-8)	13
V. Slutliga förmaningar och hälsningar (2Tim 4:9-22)	15
Sammanfattning	18

ANDRA TIMOTEUSBREVET - BAKGRUND

1. Ursprung: Från Paulus i fängelse i Rom.

Helt klart var Paulus i fängelse (2Tim 1:8, 2:9) och hade redan varit i domstol (2Tim 4:16). Paulus förstod att han snart skulle avrättas (2Tim 4:6). Det verkar som om Paulus sitter i fängelse i Rom och att Onesiforus besökt honom där (2Tim 1:16-17).

2. Destination: Till Timoteus i Efesus.

1Tim skrevs till Timoteus i Efesus (1Tim1:3). Att Timoteus förmodligen var kvar där kan vi anta av att Onesiforus familj som tidigare hjälpt Paulus i Efesus (2Tim 1:16-18), nu var med Timoteus (2Tim 4:19).

3. Tidpunkt: 67 e.Kr. (Paulus sista brev).

Enligt traditionen blev Paulus avrättad i Rom under Kejsar Neros tid. Nero dog i juni år 68.

4. Tema: Paulus andliga testamente.

Eftersom Paulus vet att han snart ska avrättas, så skriver han sitt testamente och lämnar över ansvaret för evangeliet till sin andlige son, Timoteus.

5. Översikt över Andra Timoteusbrevet

I. Överföring från tidigare generationer (2Tim 1:1-5)

II. Förvalta arvet - Guds evangelium (2Tim 1:6-2:7)

III. Bevara arvet - Guds evangelium (2Tim 2:8-3:17)

IV. Sprid arvet - Guds evangelium (2Tim 4:1-8)

V. Slutliga förmaningar och hälsningar (2Tim 4:9-22)

6. Nyckelverser

”Du mitt barn, hämta kraft i den nåd som finns hos Kristus Jesus. Och det som du har hört av mig inför många vittnen skall du anförtro åt pålitliga människor, som i sin tur skall bli utrustade att undervisa andra.” (2Tim 2:1-2)

Här ser vi hur arvet ska förvaltas av Timoteus och slutligen gå vidare från generation till generation. Vi inser att även vi har samma uppdrag.

7. Hypotes: Paulus 4:e missionsresa år 62-67 via Spanien.

Allt talar för att Paulus släpptes fri från fångenskapen i Rom 62 e.Kr. (Apg. 28, för fördjupning se studiet över Apostlagärningarna). Vissa detaljer i 2 Tim går inte att kombinera med Paulus tre missionsresor i Apg.

a. Orsaker till 4:e resan enligt 2 Timoteus

Paulus lämnade Trofimus sjuk i Miletus (2Tim 4:20), vilket inte kan ha skett under Paulus tredje resa eftersom Trofimus senare var med Paulus i Jerusalem (Apg 21:29).

Erastus stannade kvar i Korint (2Tim 4:20), men Timoteus var tillsammans med Paulus i

Korint vid senaste tillfället enligt (Apg 20:2, 4) och informationen var därför helt onödig.

b. Orsaker till 4:e resan enligt olika källor.

Paulus ville resa till Spanien (Rom.15:24, 28).

Clemens som var biskop i Rom skrev c:a 80-100 e.Kr:

“Genom sin iver visade Paulus exempel på tålamodets mål: Sju gånger fick han bära bojor. Han blev övergiven. Han stenades. Han blev en budbärare både i öst och i väst. Han fick det ärofylla rykte som hör tron till. Han predikade rättfärdighet för hela världen. Efter att ha **rest längst västerut** och burit vittnesbörd inför regenter, så lämnade han slutligen den här världen och kom till en helig plats, efter att ha blivit det största exemplet på tålamod.” (1 Clement 5:5-6)

Senare bekräftade flera kyrkofäder att Paulus verkligen reste till Spanien: Eusebius (263-339 e.Kr.), Cyril of Jerusalem (313 – 386 e.Kr.), Chrysostom (347-407 e.Kr.).

c. Förslag på resrutt för 4:e missionsresan

1. Rom år 63 (Apg 28). Paulus borde ha rest direkt till Spanien (Rom 15:24, 28).
2. Spanien år 63-64 (se 1 Clement 5:5-6).
3. Kreta år 64-65 e (Tit 1:5). Paulus lämnade kvar Titus på Kreta.
4. Nikopolis år 66 (Tit 3:12). Paulus var i Nikopolis efter Kreta.
5. Filippi år 66 (Fil 2:23-24, 1Tim 1:3). Han hade varit i Makedonien och där låg Filippi.
6. Troas år 67 (2Tim 4:13-15). Han mötte motstånd i Troas och eventuell arrestering.
7. Miletus år 67 (2Tim 4:20), en logisk rutt för fångtransport från Troas till Rom.
8. Korint år 67 (2Tim 4:20), en logisk rutt för fångtransport från Troas till Rom.
9. Rom år 67. Paulus blev martyrtid innan Nero dog i juni år 68.

TIMOTEUS

Familjebakgrund

Timoteus kom från Lystra, en stad i den sydvästra delen av det nuvarande Turkiet (Apg 16:1). Hans far var grek och hans mor judinna. Timoteus hade vuxit upp i den judiska tron och han hade sedan barnsben fått en gedigen undervisning i GT av sin mor Eunice och sin mormor Lois (2Tim 1:5, 2Tim 3:15).

Lystra i södra Turkiet

Timoteus möte med Paulus

Paulus kom till Lystra tillsammans med Barnabas under sin 1:a missionsresa (Apg 14:5-7). Detta skedde c:a 46 e.Kr. Timoteus var troligen omkring 14 år gammal då, eftersom Paulus kallade honom "ung" 20 år senare (1Tim 4:12). Paulus och Barnabas predikade alltså evangeliet i Lystra men judarna från de tidigare besökta orterna Antiokia och Ikonion förföljde Paulus ända till Lystra. Paulus stenades och alla trodde att han var död. De troende samlades runt vad man trodde var den avrättade aposteln Paulus (Apg.14:19-20). Förmodligen stod även den unge Timoteus med sin mor och mormor där, eftersom Paulus sa att Timoteus var hans "äkta barn i tron" (1Tim 1:2).

Timoteus följde med på Paulus 2:a missionsresa

När Paulus kom tillbaka till Lystra år 50 e.Kr. på sin andra missionsresa hade han Silas med sig som följeslagare. Paulus ville ha med sig den unge Timoteus på resan, men först omskars Timoteus av hänsyn till judarna i området. Trots att Timoteus bara var omkring 18 år gammal var han en respekterad troende i församlingen (Apg 16:1-3).

Timoteus bräckliga natur

Han verkade ha haft en ganska svag hälsa (1Tim 5:23). Man får även ett intryck av att han var lite blyg och tillbakadragen av naturen med tanke på hur Paulus uppmuntrade honom (2Tim 1:6-7). Trots sin svaghet var han kallad att i Guds kraft lida för Kristus (2Tim 1:8, 2:3) och även han fick sitta i fängelse (Hebr 13:23).

Timoteus blev Paulus närmaste vän

Paulus och Timoteus fick med tiden en djup gemenskap. Timoteus stod närmare Paulus än någon annan människa. Paulus hade mycket höga tankar om Timoteus. Faktum är att han inte kände någon som så helhjärtat följde Herren och med så rena motiv (Fil 2:19-23). Med tanke på detta är det naturligt att Paulus skrev sitt andliga testamente till just Timoteus.

GNOSTICISM – DOKETISM

För att vi ska förstå varför Paulus uttalade sig som han gjorde 2 Tim. behöver vi vässa upp våra kunskaper om gnosticismen.

Vi möter tidig gnosticism i NT. Ordet "gnosis" betyder kunskap och gnostikerna påstod att de hade en högre, mystisk, andlig kunskap som vanliga människor inte kunde förstå. De påstod att de fick sin höga "gnosis" via visioner och uppenbarelser som de sade kom från Gud. Med denna högre, mystiska kunskap och försökte de ta över den kristna församlingen.

Gnostiker gjorde en sammanblandning av hellenism (grekiskt tänkande) och kristendom. De trodde på ljusets och mörkrets rike, där allt det andliga, t.ex. människans själ och ande, tillhörde ljusets rike, medan materian och t.ex. människans kropp, tillhörde mörkrets rike. Ljusets värld, skapades av en god Gud (Den onämnbare Fadern) medan mörkrets värld och materian skapades av en ond Gud (Demiurgen). Människans själ var därför fångad i den onda materiella kroppen. De lärde att Gud bara skulle frälsa människans instängda och fångade själ och ge själen ljus och rätt "gnosis", så att själen därigenom blev befriad och slutligt förenad med Gud.

Man talade om emanationer eller utflöden från Gud som var väsen som inledningsvis liknade Gud. Varje emanation gav sedan upphov till nya emanationer tills man kom så långt från Gud att de sista emanationerna inte alls liknade Gud, en sådan var Demiurgen som skapade den onda materian. Man namngav emanationerna och hade utvecklade läror om varje emanation som slutade i ändlösa spekulationer och myter (gudasagor) kring deras släktregister (1Tim 1:3-7). Denna lära kallades även för "docketism" som betyder att "synas" d.v.s. något skenbart.

Detta ledde till den villoläran att Jesus inte var sann människa med en verklig fysisk kropp som vi, utan att han hade en sorts andlig skenkropp: "Så känner ni igen Guds Ande: varje ande, som bekänner att **Jesus är Kristus, som kommit i köttet**, han är från Gud, och varje ande som inte bekänner Jesus, han är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skulle komma och som redan nu är i världen." (1Joh 4:2-3). Jesus lidande och död på korset blev därmed en meningslös skendöd, som man förnekade betydelsen av. Gnostikerna tyckte om Jesus dop (vattnet) och Anden som kom ner över Kristus. Men Johannes betonade även blodet d.v.s. Jesus död. "Det är han som kom genom **vatten och blod**, Jesus Kristus, inte bara genom vattnet, utan genom vattnet **och blodet**. Och det är Anden som vittnar, eftersom Anden är sanningen. Ty det är tre som vittnar: **Anden, vattnet och blodet**, och de tre säger ett och detsamma." (1Joh 5:6-8). Eftersom Jesus inte hade en verklig kropp förnekade man också Jesus fysiska uppståndelse och därmed den slutliga kroppsliga uppståndelsen för alla

troende (1Kor 15:12-19, 2Tim 2:16-19). När Paulus talade om vår uppståndelse så var Jesus uppståndelse urmodellen. Jesus grav var tom. Jesus uppstod i sin kropp till ett oförgängligt evigt liv.

En del gnostiker, t.ex. **Basilides som verkade i Alexandria 120-140 e.Kr**, förnekade t.o.m. att Jesus över huvudtaget dött på korset. Han lärde: "...När den ofödde onämnbare Fadern likväl såg deras fördärv, sände han sin förstfödde Nous (Sinne, Förstånd) - denne är det som kallas Kristus - för att befria dem som tror på honom från deras makt, som skapat världen. För Arkonternas folk framträdde han emellertid på jorden som människa och gjorde under. Därför led han icke heller utan (det gjorde) en viss Simon från Cyrene, som tvingades att bära korset för honom. Denna blev av okunnighet och villfarelse korsfäst, sedan han förvandlats av Kristus, för att man skulle tro, att han (Simon) var Jesus. Men Jesus själv tog på sig Simons utseende, stod bredvid och skrattade ut dem (Arkonterna och deras folk). Ty emedan han var en okroppslig kraft och den ofödde Faderns Nous, kunde han efter behag antaga varje gestalt och steg så upp till honom som sänt honom, i det han skrattade ut dem, då han icke kunde fasthållas och var osynlig för alla. Fördenskull är de som vet detta befriade från de världsskapande Arkonterna. Och man behöver icke bekänna den korsfäste, utan den som kom i människogestalt, skenbart korsfäst, kallad Jesus..." (Jesus Till Moder Teresa, Tergel, Verbum, 1973, s 29).

Resultatet av denna villolära ledde till en obalanserad människosyn där man överbetonade själen och förtryckte kroppen. Denna låga syn på kroppen ledde till två motsatta diken.

1. **Asketism:** Kroppen var ond och låg, dess behov måste kuvas (Kol 2:20-23, 1Tim 4:1-5).
2. **Hedonism:** Kroppen var oväsentlig och den troende människan blev därmed syndfri, även om hon syndade med sin kropp (1Joh 2:3-6, 3:4-8, 2Pet 2:1-3, Upp 2:14-16).

Gnosticismen blev med tiden ett stort problem i kyrkan under de första århundradena. Bibeln blev det avgörande vapnet som till slut gjorde att gnosticismen kunde besegras. Den lära som inte stämde med Guds ord blev en villolära. Den dag den kristna församlingen förlorar sin höga tro på Bibeln som Guds ord kommer alla möjliga läror och tankar att börja florera i den kristna kyrkan. Vi ser detta problem överallt idag (2Tim 3:10-17).

LÖPANDE KOMMENTAR AV ANDRA TIMOTEUSBREVET

I. Överföring från tidigare generationer (2Tim 1:1-5)

1. Aposteln Paulus och hans andlige son Timoteus (1:1-2)

a. Aposteln Paulus var sänd att predika om livet i Kristus (2Tim 1:1)

b. Timoteus var Paulus älskade son i tron. (2Tim 1:2, 1Tim.1:1-2)

Redan från början betonade att han talade som en far till en son och att det handlade om att föra över ett andligt arv.

2. Paulus tjänade Gud som hans förfäder gjort (2Tim 1:3)

Paulus syftade säker både på de bibliska förfäderna och på de närmaste generationerna av fromma fariséer (Apg 23:6). Han såg att Gud varit med i hela hans uppväxt, ända från födseln (Gal 1:15). Han hade även fått den bästa teologiska utbildning som fanns på den tiden (Apg 22:3).

3. Timoteus tro i tredje generation (2Tim 1:4-5)

Paulus påpekade att Timoteus tro gått i arv i tre generationer. Han namngav mormor och mamma samt betonade att Timoteus känt till GT:s texter sedan barndomen (2Tim 3:15)

II. Förvalta arvet - Guds evangelium (2Tim 1:6-2:7)

1. Låt nådegåvan vara i funktion (1:6-7)

Paulus uppmuntrade Timoteus att använda nådegåvan han fått genom Paulus handpåläggning. Här betonas en överföring från far till son. Timoteus gåva handlade om att undervisa och proklamera evangeliet (2Tim 2:1-2, 4:2, 4:5). Han behövde nådegåvan och Den helige Andes kraft för att kunna förvalta arvet, Guds Evangelium.

2. Skäms inte för evangeliet (1:8)

Paulus menade inte bara vanlig skam utan också villigheten att stå för evangeliet trots lidande och förföljelse, något Paulus visade med sitt eget exempel (2Tim 1:12). Därför ska Timoteus inte heller skämmas för fången Paulus, även för detta behövdes Den helige Andes kraft.

3. Gud har frälst oss genom evangeliet (1:9-10)

a. Vi är frälsta och kallade av bara nåd (1:9)

Gud är den som varit aktiv vid vår frälsning. Nåden i Jesus Kristus har funnits i evighet. Det innebär att även Abraham på ett sätt mötte nåden i

Kristus. Kristi offer var dessutom ett evigt offer för alla tider (Hebr 9:15, 10:14).

b. Guds eviga nåd har nu uppenbarats (1:10)

Den eviga nåden uppenbarades när Jesus kom. Jesus utplånade döden och istället förde han fram liv och oförgänglighet genom evangeliet och det var just detta som var arvet i Paulus andliga testamente.

4. Uppdraget att predika evangeliet (1:11-18)

a. Paulus uppdrag (2Tim 1:11)

Paulus sa att han var apostel och lärare. Han hade fått evangeliet direkt från Kristus genom en uppenbarelse (Gal 1:11-12). Han sa att han var kallad att vara "förkunnare" (grekiska keryx, härold 2Tim 1:11, 1Tim 2:7). En "keryx" var anställd hos t.ex. en kung för att läsa upp ett offentligt budskap. Han fick inte lägga till eller dra ifrån något i budskapet. Paulus hade fått evangeliet från sin Herre och det var just detta evangelium som var arvet som Timoteus skulle föra vidare.

b. Paulus litade på att Gud skulle bevara evangeliet (2Tim 1:12)

Paulus hade fått evangeliet direkt från Herren Jesus. Hans uppdrag var till hela världen (Rom 1:5) och nu skulle han avrättas. Han var säker på att Gud skulle bevara sitt evangelium ända tills Jesus kommer tillbaka och hittills har Herren bevarat sitt ord.

c. Timoteus skulle bevara det han fått (2Tim 1:13-14)

Timoteus påmindes om att han skulle ha Paulus som föredöme i ord och liv. Han skulle genom Den helige Ande bevara arvet, själva evangeliet.

d. Bra och dåliga exempel (1:15-18)

Paulus visade på både dåliga och bra exempel. Att "alla" i Asien (västra Turkiet) vänt sig från honom innebär nog att de inte vågade stå upp för honom p.g.a. risken för egen förföljelse (jfr 2Tim 4:16). De dåliga exemplen var helt enkelt sådana som "skämdes för evangeliet" i motsats till Paulus och Onesiforus (2Tim 1:12, 16, 8).

5. Timoteus ska ge vidare till nya generationer (2:1-7)

a. Hämta kraft i nåden (2Tim 2:1)

Det första Timoteus behövde fokusera på var att leva med Herren av bara nåd. Det handlade om den eviga nåden i Kristus som nu hade uppenbarats (2Tim 1:9-10).

b. Ge arvet från Kristus vidare: Paulus – Timoteus – nya – andra (2Tim 2:2)

Det här är nyckelversen i hela brevet som visade hur Timoteus skulle förvalta arvet han fått från Paulus. Man kan följa fem led här. Herren gav evangeliet till Paulus

(2Tim 1:12, Gal 1:11-12), som gav arvet vidare till Timoteus som gav det vidare till en grupp som tränades för att ge det vidare till ytterligare andra. Vi har samma utmaning idag både i evangelisationen och i att föra arvet vidare till nästa generation.

c. Lid, som en Kristi soldat. 2:3-4

Av en soldat förväntades lydnad och fokus på uppgiften. Han skulle vara villig att betala ett högt pris.

d. Tävla, som en ärlig idrottsman. 2:5

Även idrottaren måste vara fokuserad och villig att betala ett pris. Dessutom behövde han följa reglerna om han ville vinna segerkransen. Detsamma gäller för oss och de vägmärken vår Herre ställt upp i Bibeln.

e. Arbeta, som en jordbrukare för skörden. 2:6-7

Det innebar hårt arbete att bruka jorden för hand. Paulus påpekade att bonden samtidigt var den förste som fick njuta av skörden d.v.s. Timoteus skulle leva i nåden tillsammans med Herren (2Tim 2:1).

III. Bevara arvet - Guds evangelium (2Tim 2:8-3:17)

Arvet, Guds evangelium måste bevaras från irrläror så att det förblev rent. Fokus måste ligga på Jesus Kristus, han som är centrum i evangeliet.

1. Tänk på Jesus Kristus (2:8-13)

a. Jesus Kristus är uppstånden från de döda (2:8)

Uppståndelsen var helt central. Den kristna tron står och faller med Jesus uppståndelse från de döda (1Kor 15:17-19).

b. Jesus Kristus har kommit av Davids släkt (2:8)

Matteus inleder NT med att visa att Jesus från Nasaret var Davids son (Matt 1:1), detsamma sa ängeln Gabriels till jungfru Maria (Luk 1:32). Faktum är att Jesus inte kunde vara Kristus (Messias) om han inte var David son. I Romarbrevets inledning lyfte Paulus fram Jesus som Davids son och hans uppståndelse som grundläggande fakta för evangeliet (Rom 1:3-4).

c. Aposteln Paulus led för Evangeliet (2:9-10)

Paulus betalade ett högt pris för evangeliet i fängelse och han tyckte det var värt priset. Trots att man lyckats fånga den som fått evangeliet och uppdraget från Herren att förmedla evangeliet, så kunde man inte stoppa själva evangeliet: "I dess tjänst är det jag lider och till och med bär bojor som en förbrytare. Men Guds ord bär inte bojor." (2Tim 2:9).

d. Ett ord att lita på (2:11-13 är kanske en sångvers)

*Det ordet är att lita på. Ty har vi dött med honom, skall vi också leva med honom. Härdar vi ut, skall vi också regera med honom. Förnekar vi honom, skall han också förneka oss. Är vi trolösa - han förblir trofast, ty han kan inte förneka sig själv.
(2Tim 2:11-13)*

De två första satserna är positiva och de två sista är negativa. Därför bör vi sikta mot de två första och undvika de två sista, även om Herrens trofasthet öppnar för omvändelse och en väg tillbaka.

2. Ta itu med falska läror och lärare (2:14-3:17)

a. Resultat av falska läror och lärare (2:14, 16-18)

Paulus varnade Timoteus för irrläror och tomt prat som skulle kunna skada Kristi kropp som kallbrand. Han gav exempel på en irrlära, att man påstod att uppståndelsen redan hade skett (2Tim 2:18) d.v.s. det finns ingen framtida uppståndelse i en oförgänglig kropp, utan enbart en andlig uppståndelse som redan skett. Paulus lärde att vi ska likt Kristus uppstå i förvandlade oförgängliga kroppar (1Tess 4:15-18, Fil 3:20-21, 1Kor 15:12-19). Vi anar här en tidig gnosticism som förnekade kroppens uppståndelse (se studiet om gnosticism i bakgrundsstudiet).

b. En sann lärares kvalitéer (2:15, 2:23-26)

Paulus betonade hur viktig lärarens personliga egenskaper var för att kunna hantera falska läror och lärare. Han talade om att klara av provet inför Gud, eftersom det är inför Gud läraren måste stå till svars för hur han förmedlat "sanningens ord" (2Tim 2:15).

c. Kärl för heder och vanheder (2:19-22)

Paulus tog bilden från ett hushåll på den tiden. Vissa kärl serverades mat i och i andra kastade man slasken. Han betonade hur viktigt det var för Timoteus att hålla sig ren från synden för att kunna brukas av sin Herre. Han uppmanades att fly från ungdomens onda begär och istället söka sin gemenskap med de troende som åkallade Herren med rent hjärta.

d. Den sista tiden kommer att vara ond (3:1-9)

Paulus beskriver människors egenskaper i de sista dagarna och man inser att dessa egenskaper kunde vara skrivna i igår! De sista dagarna är i NT tiden mellan Jesus himmelfärd och hans återkomst. Det är därför inte förvånande att Paulus förmanar Timoteus: "Håll dig borta från dem!" (2Tim 3:5). Paulus menade att de falska lärarna kommer att avslöjas i sin synd och

sin galenskap precis som faraos trollkarlar avslöjades inför Mose (2Tim 3:6-9).

3. Besegra det onda med Guds liv och Guds ord (3:10-17)

a. Timoteus hade följt Paulus exempel i allt (3:10-12)

I lära – som den presenterats i Paulus brev i NT.

I liv – ett liv i överlåtelse och gemenskap med Gud i den helige Andes fullhet och kraft. I målsättning – Paulus var kallad att nå alla folk, men också till att få se troende förvandlade till att bli lika Kristus. För att kunna nå denna målsättning krävdes tro, tålamod, kärlek och uthållighet men också lidanden för Kristus. Faktum var att lidande och förföljelse var en naturlig del av det kristna livet: "Så kommer också alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus att förföljas." (2Tim 3:12).

b. Onda människor ska bli ännu ondare (3:13)

Paulus talade om en polarisering, där de troendes liv kom att stå i ett motsatsförhållande till samhällets ondska.

c. Kraften i Guds ord till att bevara arvet (3:14-17)

Paulus påminde Timoteus om att han kände GT sedan barnsben och att evangeliet var djupt rotat i dessa heliga skrifter (3:14-15). Paulus betonade kraften i Guds ord: "Hela Skriften är **utandad av Gud** och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning." (3:16-17). När Gud andades på Adam fick han liv (1Mos.2:7). När Jesus andades på lärjungarna fick de del av hans uppståndelseliv i den helige Ande (Joh.20:21-22). När Jesus talade sa han att hans egna ord var ande och liv (Joh 6:63). Petrus lärde att varje profetia i GT burits fram genom den helige Ande (2Pet.1:20-21).

IV. Sprid arvet - Guds evangelium (2Tim 4:1-8, 2:1-2)

1. Orsaker till att sprida Guds ord (4:1)

a. På grund av Gud (4:1, 1:9-12)

Evangeliet är Guds av evighet och p.g.a. Gud måste det spridas. Timoteus ska dessutom göra räkenskap inför Gud för hur han utfört uppdraget (2Tim 2:15).

b. På grund av domen (4:1)

Jesus ska döma levande och döda, något han själv bekräftade (Joh 5:22-23, 26-29). När Paulus förmedlade evangeliet så talade han tydlig om den kommande domen (Apg 17:29-31).

c. På grund av Kristi återkomst (4:1)

När Jesus kommer tillbaka så kommer han som en domare för världen och en frälsare för sitt folk (2Tess 1:6-10). När Jesus kommer tillbaka ska alla som dött i tron på Kristus uppstå med oförgängliga kroppar och alla troende som lever då ska alla bli förvandlade och få odödliga kroppar likt Jesus uppståndelsekropp (1Tess 4:16-18, Fil 3:20-21, 1Kor 15 47-58)

d. På grund av Kristi rike (4:18)

Troligen tänker Paulus eskatologiskt här. Vi har liknande betoning på riket: "Herren skall också rädda mig från alla onda anslag och frälsa mig till sitt himmelska rike. Honom tillhör äran i evigheternas evigheter, amen." (2Tim 4:18).

2. Proklamera på många olika sätt (4:2)

a. I tid och otid

Tydligen är evangeliet så viktigt att det borde förmedlas även när det kan betraktas som lite opassande.

b. Bestraffa – Tillrättavisa – Förmana (3:16-17)

Vi har kanske svårt för att koppla ihop Guds ord med dessa egenskaper men när Paulus lyfte fram kraften i Guds ord så handlade det om liknande egenskaper i ordet (2Tim 3:16-17).

c. Med allt tålamod och med all undervisning

Det var viktigt att hela bredden och djupet i Guds ord fanns med så att Timoteus inte fastnade i några få favoritämnen (Apg 20:27).

3. Man ville inte längre lyssna till Guds ord (4:3-4)

Även Jesus mötte det faktum att många av hans lärjungar lämnade honom p.g.a. hans undervisning (Joh 6:60-69). Paulus sa att man kommer att vilja ha sina favorittalare, som kliar folk i öronen. Talare som sprider myter istället för Guds rena ord. Här anar vi den tidiga gnosticismen som vi studerade tidigare.

4. Kostnaden för den som sprider arvet (4:5-8)

a. Villigheten att lida för Kristus (4:5).

Flera gånger tog Paulus upp att Timoteus måste vara beredd på förföljelse (2Tim 1:8, 2:3, 2:9-12)

b. Paulus visste att han snart skulle avrättas (4:6)

Helt klart visste Paulus att han snart skulle bli martyrt. Han sa att han offerades som ett drickoffer och han syftade på det vin som hälldes på brännoffersaltaret i templet i Jerusalem.

c. Paulus väntade på prisutdelningen (4:7-8)

Paulus hade kämpat den goda kampen, bevarat tron och fullbordat loppet. Han hade gått i mål efter den långa maran. Nu väntade han bara på prisutdelningen som skulle ske när Jesus kommer tillbaka: "Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den skall Herren, den rättfärdige domaren, ge åt mig på den dagen, och inte bara åt mig utan åt alla som älskar hans återkomst." (2Tim 4:8). Det är fantastiskt att han som är domare över levande och döda är prisutdelaren som ska dela ut rättfärdighetens segerkrans. Det handlar om Guds rättfärdighet av bara nåd (2Tim 1:9-10, 2Kor 5:21). Det är lika fantastiskt att alla troende får se fram mot samma prisutdelning.

V. Slutliga förmaningar och hälsningar (4:9-22)

1. Kom hit Timoteus! (4:9-15)

a. Paulus saknade Timoteus (4:9)

Det var klart för Paulus att hans tid var kort och han var angelägen om att få träffa Timoteus innan det var för sent. Han uppmanar honom att komma före vintern (2 Tim 4:21), vilket får oss att tro att 2 Tim kan vara skrivet tidigt på hösten 67 (se hypotetisk resrut i bakgrundsstudiet).

b. Paulus team var splittrat (4:10-12)

1) Av hela Paulus team var bara Lukas kvar (2Tim 4:11).

2) Demas, som varit på Paulus team i Rom under förra fängelseperioden (Kol 4:14) hade gett sig iväg "av kärlek till den här världen." Det är inte säkert att han lämnat tron. Det kan helt enkelt röra sig om att han var rädd för att stanna hos Paulus. Ingen var med Paulus under hans första förhör (2Tim 4:16). Alla i provinsen Asien hade övergivit honom (2Tim 1:15).

3) Krescens och Titus hade rest till Galatien respektive Dalmatien (Kroatiens södra kust). Titus var en gammal medarbetare. Han hade varit med under apostlamötet i Jerusalem år 49/50. (Gal 2:1-3). Han hade skickats ut till Korint vid två tillfällen under tredje missionsresan (2Kor 8:6) och nyligen hade han varit utsänd för att ta hand om församlingarna på Kreta (Tit 1:5).

4) Ta med Markus (4:11)

Det rådde full vänskap igen mellan Paulus och Markus, han som varit orsaken till grälet med Barnabas år 50 (Apg 15:36-40). Vi såg att de hade nått full försoning redan i början på 60-talet (Kol 4:10).

5) Tykikus var sänd till Efesus där Timoteus befann sig (4:12)

Han var med på Paulus team under tredje missionsresan (Apg 20:4). Allt tyder på att han varit brevbärare av Efesierbrevet och Koloserbrevet (Ef 6:21-22, Kol 4:7-9).

c. Passera Troas - men akta dig för Alexander (4:13-15)

1) Timoteus uppmanades att ta vägen över Troas på väg till

Rom, där skulle han plocka upp en mantel, böckerna och pergamentsskrifterna, vilket säkerligen syftar på rullar av GT:s skrifter (4:13). Vilka "böckerna" var vet vi inte men en

tilltalande tanke är att det kan röra sig om en samling av Paulus egna brev som kopierats.

2) Vem var kopparsmeden Alexander? (4:14-15)

Det vet vi inte. Det är inte troligt att det är den Alexander som fanns i Efesus (Apg 19:33-34, 1Tim 1:19-20), eftersom Timoteus varit i Efesus en längre tid och visste vad som hände i staden. Jag lutar åt att han fanns i Troas och att Timoteus måste akta sig för honom där. Detta innebär också att Paulus troligen blev fängslad i Troas och att Alexander haft ett finger med i spelet. Det kan vara därför Paulus inte tagit med sig manteln, böckerna och pergamentsskrifterna.

2. Bara Herren stödde Paulus vid förhöret. 4:16-18

Paulus var övergiven av alla i vid förhöret. Enbart Herren var där och gav Paulus kraft att vittna om honom. Paulus var säker på att Herren skulle rädda honom hem till sitt himmelska rike (2Tim 4:18, 4:6-8).

3. Avslutande detaljer och hälsningar. 4:19-22

a. Priska och Akvila (4:19)

De var tillbaka i Efesus! Första gången vi hörde om dem var när de kommit från Rom till Korint år 51 (Apg 1:1-3), där de jobbade med Paulus i 1 ½ år. Därefter reste med Paulus till Efesus under andra missionsresan (Apg 18:18-19). Att de stannade kvar en längre period i Efesus vet vi från första korintierbrevet som Paulus skrev från Efesus under tredje missionsresan (1Kor 16:19). När Paulus senare under tredje resan skrev Romarbrevet från Korint så hälsade han till Priska och Akvila som då befann sig i Rom (Rom 16:3-5) och tydligen var de nu tillbaka i Efesus där Timoteus var.

b. Onesiforus familj (4:19)

Onesiforus hade hjälpt Paulus förr i Efesus (1:16-18) och hans familj fanns där Timoteus befann sig. Detta ledde oss till att tro att Timoteus var kvar i Efesus där han befann sig när Paulus skrev första Timoteusbrevet (1Tim 1:3).

c. Erastus stannade kvar i Korint (4:20)

Erastus hade jobbat med Paulus och Timoteus under tredje missionsresan (Apg 19:22). Eventuellt var han kassören i Korint som Paulus hälsade från till Rom (Rom 16:23).

d. Trofimus lämnades sjuk i Miletus (4:20)

Han var med på teamet under tredje missionsresan (Apg 20:4, 21:29) och hade tydligen fortsatt att resa med Paulus.

e. Sluthälsningar (4:21-22)

Pudens, Linus och Klaudia som Paulus hälsade ifrån är personer som identifierats i den tidiga församlingen i Rom, där Linus var en av de första biskoparna.

SAMMANFATTNING

Om vi sätter oss in i följande situation: Aposteln Paulus sitter i fängelse med insikten att han snart kommer att avrättas som martyrer. Han har fått själva evangeliet genom en uppenbarelse av Herren Jesus, ett evangelium som erbjuder varje människa, den dyrbaraste skatt en människa kan få. I en sådan situation skulle också vi fokusera på att ge stafettpinnen vidare till den som stod oss närmast och var mest betrodd för att kunna förvalta arvet d.v.s. evangeliet.

Paulus visade Timoteus vilka faror han kunde vänta sig, inte bara i form av förföljelse, utan framför allt i form av irrlärer och lärare som skulle försöka korrumpiera evangeliet. Han visade med all tydlighet att evangeliet var grundat i GT:s skrifter. Paulus betonade att det var genom att följa hans exempel i lära och liv som Timoteus kunde bevara evangeliet rent. Ytterst sett visste Paulus att Herren Jesus själv skulle bevara sitt evangelium till den dag han kommer tillbaka.

Timoteus skulle sprida evangeliet i tid och otid. Han skulle ge det vidare till nya människor som i sin tur skulle utrusta andra till att ge evangeliet vidare till ytterligare grupper. Vi ser att allt det som Paulus skrev till Timoteus och hela hans uppdrag i allra högsta grad gäller oss idag.

”Du mitt barn, hämta kraft i den nåd som finns hos Kristus Jesus. Och det som du har hört av mig inför många vittnen skall du anförtro åt pålitliga människor, som i sin tur skall bli utrustade att undervisa andra. (2Tim 2:1-2)